

REGULERINGSKOMMISSIE VOOR ENERGIE IN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

Verslag

(BRUGEL-20200318-103)

Over de raadplegingsprocedure betreffende de ontwerpen van tariefmethodologie die van toepassing is op de wateroperatoren voor de periode 2021-2027

Opgesteld op basis van artikel 39/1 §4 van de Ordonnantie van 20 oktober 2006 tot opstelling van een kader voor het waterbeleid in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

18 maart 2020

Inhoudsopgave

1	Wettelijke grondslag.....	3
2	Context.....	4
2.1	Raadpleging van de Economische en Sociale Raad.....	4
2.2	Raadpleging van het Comité van watergebruikers.....	4
2.3	Openbare raadpleging.....	4
3	Het standpunt van BRUGEL ten aanzien van de opmerkingen van de Economische en Sociale Raad ⁶	
3.1	Raadplegingen.....	6
3.2	Mensen die in armoede leven	6
3.3	Indexering.....	7
3.4	Financiering van de operatoren.....	8
3.5	Milieukosten.....	8
3.6	Categorieën van gebruikers.....	9
4	Standpunt van BRUGEL over de opmerkingen van het Comité van watergebruikers	9
5	Standpunt van BRUGEL over de opmerkingen die naar aanleiding van de openbare raadpleging zijn ontvangen	10
5.1	Raadpleging.....	10
5.2	Sociale maatregelen.....	11
5.3	Sociaal Fonds.....	12
5.4	Co-ouderschap.....	13
5.5	Tariefverhoging.....	14
5.6	Vaste term	15
5.7	De verbruiksschijven.....	16
5.8	Lineair vs. progressief.....	18
5.9	Overgang van progressief naar lineair tarief voor collectieve meters	19
5.10	P-factor.....	21
5.11	Beheer van het regenwater.....	22
5.12	Het lektarief.....	23
5.13	Formules voor de berekening van het variabele tarief.....	24
5.14	Individuele meter	25
6	Bespreking VIVAQUA	25
7	Bijlage.....	27

I **Wettelijke grondslag**

Artikel 39/1 §4 van de Ordonnantie van 20 oktober 2006 tot opstelling van een kader voor het waterbeleid in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bepaalt:

"Brugel vraagt het advies aan het Comité van Watergebruikers en aan de Economische en Sociale Raad over de tariefmethodologie die het resultaat is van deze raadpleging of dit overleg. Bovendien kan Brugel het advies dat zij nodig acht vragen aan elke actor van de watersector voor de uitwerking van de tariefmethodologie."

De Raad van bestuur van BRUGEL heeft dit raadplegingsverslag en de aan de methodologie aangebrachte aanpassingen goedgekeurd op 18 maart 2020.

2 Context

Dit verslag is bedoeld om te antwoorden op alle opmerkingen die naar aanleiding van deze openbare raadpleging zijn ontvangen en zet ook uiteen welke aanpassingen eventueel moeten worden aangebracht in de tariefmethodologieën die voor de periode 2021-2026 moeten worden toegepast.

2.1 Raadpleging van de Economische en Sociale Raad

Overeenkomstig de bepalingen van de ordonnantie heeft BRUGEL op 30 januari 2020 het advies gevraagd van de Economische en Sociale Raad (hierna "de Raad") over de tariefmethodologie die het resultaat is van het officiële overleg met de wateroperatoren.

De Raad heeft BRUGEL verzocht de algemene beginselen van de tariefmethodologieën in zijn zitting van 4 februari 2020 voor te stellen.

De Raad had 30 kalenderdagen de tijd om te reageren op het verzoek van BRUGEL.

Alle opmerkingen en commentaren werden op 19 februari 2020 naar BRUGEL gestuurd.

Het advies van de Raad is als bijlage bij dit document opgenomen.

2.2 Raadpleging van het Comité van watergebruikers

Overeenkomstig de bepalingen van de ordonnantie heeft BRUGEL op 30 januari 2020 het advies gevraagd van het Comité van watergebruikers (hierna "het Comité") over de tariefmethodologie die het resultaat is van het officiële overleg met de wateroperatoren.

Het Comité had 30 kalenderdagen de tijd om te reageren op het verzoek van BRUGEL.

Alle opmerkingen en commentaren werden op 18 februari 2020 naar BRUGEL gestuurd.

Het Comité heeft om de volgende redenen geen kwalitatief advies uitgebracht:

"Bij gebrek aan een voorzitterschap kan de Raad zich niet uitspreken over deze ontwerptekst.

Alle leden van de Milieuraad zijn geraadpleegd en op hun verzoek is dit advies goedgekeurd. Dit is derhalve het officiële advies van de Milieuraad, dat geenszins als een gunstig advies kan worden beschouwd."

2.3 Openbare raadpleging

Op 30 januari 2020 heeft BRUGEL via zijn nieuwsbrief en website meegedeeld dat alle documenten waaruit de tariefmethodologieën "WATER" bestaan, op zijn website beschikbaar

zijn voor openbare raadpleging. Zowel de marktspelers als het publiek werden uitgenodigd om per e-mail te reageren.

Deze openbare raadpleging eindigde op 29 februari 2020.

In de loop van de vastgestelde periode zijn in totaal vier extra bijdragen ontvangen. Deze zijn als bijlage bij deze beslissing opgenomen. De bronnen zijn:

1. Coördinatie Gas-Elektriciteit-Water Brussel (CGEW) (via FDSS)
2. Federatie van de Brusselse OCMW's
3. HyPer Team (ULB)
4. Een particulier

3 Het standpunt van BRUGEL ten aanzien van de opmerkingen van de Economische en Sociale Raad

3.1 Raadplegingen

RAAD

De Raad *"is verheugd over dit overleg, dat de sociale partners in staat stelt zich in alle transparantie uit te spreken over de tariefmethodologie 2021-2026 van zowel de BMWB als VIVAQUA. Hij neemt tevens akte van het feit dat beide tariefmethodologieën in volledige samenwerking met de operatoren zijn opgesteld.*

De Raad is ook ingenomen met de bepaling dat deze tariefmethodologieën na drie jaar worden geëvalueerd en met de mogelijkheid om deze indien nodig op basis daarvan te kunnen wijzigen."

BRUGEL

BRUGEL neemt akte van deze positieve opmerking.

CONCLUSIES

Dit eerste punt impliceert geen verandering in de methodologie.

3.2 Mensen die in armoede leven

RAAD

De Raad *"dringt erop aan dat de aangenomen bepalingen inzake de watertarieven moeten zorgen voor een efficiënt en waardig beheer van doelgroepen die geconfronteerd worden met waterarmoede."*

De Raad wijst er in dit verband op dat de sociale bevoegdheid niet tot de competenties van BRUGEL behoort en betreurt dit. Tot slot doet de Raad een aantal suggesties.

BRUGEL

BRUGEL neemt akte van deze opmerking en is het ermee eens dat naast de tariefmethodologie ook sociale mechanismen moeten worden voorzien, vooral als het Gewest zou beslissen om niet tussenbeide te komen in de kosten die de operatoren in het kader van hun activiteit maken. Bij gebrek aan overheidsfinanciering zou de inwerkingtreding van de methodologie inderdaad leiden tot een stijging van de waterprijs.

CONCLUSIES

Dit punt impliceert geen verandering in de methodologie.

3.3 Indexering

RAAD

De Raad van Bestuur is voorstander van een regelmatige indexering van de tarieven om de impact te verzachten.

De Raad benadrukt dat elke vaststelling van een efficiëntiefactor die lager is dan het indexcijfer het risico inhoudt dat de arbeidsomstandigheden onder druk komen te staan en dat de kwaliteit van de door de operatoren verleende diensten op lange termijn verslechtert. Dit laatste wordt weliswaar gemeten met de voorgestelde KPI's, maar dat geldt niet voor de arbeidsomstandigheden. De Raad stelt daarom voor om hiervoor specifieke KPI's in te voeren.

BRUGEL

BRUGEL benadrukt dat hij erop zal toezien dat de kostenbeheersing niet ten koste gaat van de kwaliteit van de dienstverlening door de wateroperatoren of hun medewerkers. De lijst van prestatie-indicatoren gekoppeld aan de taken van openbare dienstverlening van de operatoren is als bijlage bij de ontwerpmethodologie gevoegd. Aan de hand daarvan kan worden gecontroleerd of de kostenbeheersing niet ten koste gaat van de kwaliteit van de dienstverlening. Deze lijst van KPI's kan naar behoefte worden aangepast om gelijke tred te houden met de evolutie van de kwaliteit van de dienstverlening.

Bovendien verbindt VIVAQUA zich er in haar VIVAnext-plan toe om de specifieke KPI's met betrekking tot de arbeidsomstandigheden, die in de onderstaande tabel worden opgesomd, te controleren en te verbeteren.

INDICATEURS	NIVEAUX 2019	CIBLES 2024
Taux de gravité des accidents de travail	1,7	<1
Taux de fréquence des accidents de travail	50	< 40
Taux d'absentéisme moyen	9,9%	< 8,5%
Heures de formation annuelles par personne	8,4 h	24 h
Agents en restriction médicale	6,7%	5,5%

CONCLUSIES

Om zo goed mogelijk tegemoet te komen aan de legitieme bezorgdheid van de Raad, stelt BRUGEL voor om de indicatoren in de bovenstaande tabel op te nemen in de lijst van prestatie-indicatoren en om de evolutie ervan regelmatig te evalueren in het kader van de opdracht van BRUGEL om de tarieven te controleren en de werking van de watersector op te volgen.

3.4 Financiering van de operatoren

RAAD

De Raad "neemt nota van de legitieme wens om een einde te maken aan de schuldenlast van de operatoren in de watersector. Wat de financiering van de operatoren betreft, herinnert hij eraan dat hij de voorkeur geeft aan een financiering door toepassing van de reële kostprijs van water, voor zover deze aan alle waterverbruikers kan worden aangerekend (ongeacht of zij al dan niet belastingplichtig zijn), in plaats van de gewestelijke subsidies waarvan de kosten alleen door de Brusselse belastingplichtigen worden gedragen.

Hij acht het echter van essentieel belang dat de toepassing van de reële kostprijs van water in verband wordt gebracht met solide, doeltreffende en zo eenvoudig mogelijke solidariteitsmechanismen voor de rechthebbenden. Dit moet hun de toegang tot water garanderen, een essentiële voorwaarde voor een waardig leven. Hij herhaalt in dit verband zijn opmerking over de bevoegdheden van BRUGEL.

De Raad acht het gerechtvaardigd dat de wateroperatoren, en meer in het bijzonder VIVAQUA, het aantal onbetaalde rekeningen wenst terug te dringen. Hij vraagt niettemin om deze operator niet aan te moedigen om een al te agressieve houding aan te nemen ten aanzien van mensen die moeite hebben met het betalen van hun waterrekening."

BRUGEL

BRUGEL neemt akte van de eerste twee opmerkingen en verwijst naar punt 3.2.

Wat de onbetaalde rekeningen betreft, wil BRUGEL de Raad geruststellen. Het doel van BRUGEL is immers niet om de onbetaalde rekeningen maximaal te beperken (op deze post wordt overigens geen efficiëntiefactor toegepast) met het risico dat de waterarmoede toeneemt, maar om ervoor te zorgen dat deze post goed wordt beheerd.

CONCLUSIES

Dit punt impliceert geen verandering in de methodologie.

3.5 Milieukosten

RAAD

De Raad "betreurt het dat de tariefmethodologieën niet voorzien in een vaststelling van de milieukosten ten laste van de operatoren (vooral omdat het geen extra kosten zijn) ... Hij oordeelt dat bij de evaluatie van de huidige tariefmethodologieën deze aanpassing in aanmerking moet worden genomen".

BRUGEL

Dit thema werd herhaaldelijk besproken onder BRUGEL en de operatoren. Helaas hebben deze discussies niet geleid tot een consensus binnen de gestelde termijn, omdat de operatoren het thema te abstract en onafgerond vonden en derhalve moeilijk uit te voeren tegen 2021. Daarom werd besloten de discussies verder te zetten en de invoering van dit element in de methodologie uit te stellen. In dit stadium lijkt het niet opportuun om het kostenevaluatieproces te vertragen en dit akkoord eenzijdig teniet te doen. BRUGEL zal

tijdens deze eerste regulatoire periode een nieuwe analyse uitvoeren om deze kosten te integreren zodra het overleg resultaat heeft opgeleverd.

CONCLUSIES

Dit punt impliceert geen verandering in de methodologie.

3.6 Categorieën van gebruikers

RAAD

Als gevolg van de wijzigingen in de definitie van de gebruikerscategorieën verzoekt de Raad *"natuurlijke personen die met deze situatie geconfronteerd kunnen worden, te sensibiliseren (nvdr: overgang van progressieve naar lineaire tarieven) om hen ertoe aan te zetten individuele watermeters te installeren"*.

BRUGEL

BRUGEL neemt akte van deze opmerking. De methodologie voorziet overigens in de mogelijkheid om investeringen voor de installatie van individuele meters te bundelen om gebruikers aan te moedigen deze te installeren.

In het kader van de tariefvoorstellen of via de goedkeuring van de algemene voorwaarden zou BRUGEL ook bepaalde aanbevelingen kunnen doen om de gebruikers te informeren en te sensibiliseren over de plaatsing van individuele meters.

CONCLUSIES

Dit punt impliceert geen verandering in de methodologie.

4 Standpunt van BRUGEL over de opmerkingen van het Comité van watergebruikers

Aangezien het Comité van watergebruikers geen kwalitatief advies heeft uitgebracht, is dit deel leeg.

5 Standpunt van BRUGEL over de opmerkingen die naar aanleiding van de openbare raadpleging zijn ontvangen

Aangezien de aangekaarte thema's doorgaans gelijklopend zijn, stelt BRUGEL voor om de verschillende commentaren per thema te beantwoorden en daarbij een duidelijk onderscheid te maken tussen de standpunten van de verschillende deelnemers onder de volgende benamingen:

1. Federatie van de Brusselse OCMW's → Federatie van OCMW's
2. Coördinatie Gas-Elektriciteit-Water Brussel → CGEW
3. Equipe HyPer (ULB) → HyPer
4. Een particulier → Particulier

BRUGEL wijst er evenwel op dat hij sceptisch staat tegenover de aanbevelingen van de ULB. Het document gaf immers blijk van een gebrek aan objectiviteit, omzichtigheid en wetenschappelijke zorgvuldigheid. Hoewel BRUGEL aanvankelijk overwoog om de ULB van zijn analyse uit te sluiten, heeft hij uiteindelijk beslist elke opmerkingen punt per punt te beantwoorden, teneinde deze vaststelling te objectiveren.

5.1 Raadpleging

FEDERATIE VAN OCMW's

"Wij hebben kennis genomen van de lopende 'online' openbare raadpleging over de ontwerpen van tariefmethodologieën voor de watersector. Wij betreuren het dat er over zo'n belangrijk onderwerp geen verdere bewustmakings- en informatiecampagnes worden georganiseerd om een echte discussie op gang te brengen."

CGEW

"De CGEW betreurt dat er niet meer communicatie of democratisch debat is gevoerd rond dit voorstel van tariefmethodologie ... De termijnen voor de openbare raadpleging en de communicatiemethoden bieden de burgers of hun vertegenwoordigers niet de mogelijkheid om zich in dit thema te verdiepen."

BRUGEL

BRUGEL neemt akte van deze opmerkingen en met de wens van de burgers om beter te worden betrokken bij het raadplegingsproces. BRUGEL wil echter de volgende punten in herinnering brengen:

- Aan het begin van het proces werd een memorandum georganiseerd om rekening te houden met ieders suggesties. Deze suggesties werden ook opgenomen in de methodologie;
- De Ordonnantie bepaalt dat enkel de gebruikers en de Economische en Sociale Raad moeten worden geraadpleegd. Door op te roepen tot openbare raadpleging is BRUGEL al veel verder gegaan dan haar verplichtingen in termen van overleg;
- De in het vorige punt genoemde instanties vertegenwoordigen een groot aantal actoren die representatief zijn voor het Brusselse weefsel. BRUGEL wijst er ook op dat de

- Federatie van OCMW's en de CGEW in het Comité van watergebruikers zetelen en dus rechtstreeks in die hoedanigheid werden geraadpleegd;
- BRUGEL zal trachten om bij de volgende raadpleging over de tariefmethodologieën een raadplegingsperiode van meer dan een maand te voorzien.
 - Voor een betere toegang tot en een beter begrip van deze soms moeilijk vatbare informatie, werden bovenop de communicatie van Brugel via haar nieuwsbrief en website, ook twee video's en een toelichtende nota gepubliceerd, parallel aan de methodologie.

CONCLUSIES

Dit punt impliceert geen verandering in de methodologie.

5.2 Sociale maatregelen

FEDERATIE VAN OCMW's

"We zijn verbaasd over het feit dat het probleem van de waterarmoede slechts terloops wordt vermeld, terwijl het in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ook een zorgwekkend fenomeen is geworden.

Als gevolg daarvan kan de door u voorgestelde tariefverhoging de financiële onzekerheid waarin sommige consumenten verkeren, nog verergeren. U wijst deze kwestie eenvoudigweg af op grond van het feit dat beschouwingen over het sociale tarief niet onder uw bevoegdheid vallen (dat zou elders en later aan bod moeten komen).

Wij dringen erop aan dat naast deze prijsmethodologie ook andere (maatschappelijke) beslissingen worden genomen".

CGEW

"Tot op heden wordt (voor zover wij weten) geen van de door de nieuwe regering geplande sociale maatregelen uitgevoerd. Wij betreuren dan ook dat de prijs van water stijgt zonder dat er effectief aanvullende beschermingsmechanismen beschikbaar zijn.

De CGEW zou willen dat de zogenaamde progressieve en solidaire tariefstructuur wordt herzien, ook al is Brugel niet bevoegd om de inhoud van de ordonnanties te wijzigen. Een voor iedereen betaalbaar lineair tarief in combinatie met een sociaal tarief voor kansarme huishoudens zou volgens ons beter voldoen aan de doelstellingen van kostendekking en betaalbaarheid voor iedereen."

BRUGEL

BRUGEL begrijpt deze bezorgdheid en is het ermee eens dat er behoefte is aan sociale mechanismen om het groeiende probleem van waterarmoede in te perken. Dit zou zeker het geval zijn mocht het Gewest niet tussenkomen in de kosten die de operatoren moeten dragen om de continuïteit van de activiteit te verzekeren. Bij gebrek aan overheidsfinanciering zou de inwerkingtreding van de methodologie inderdaad leiden tot een stijging van de waterprijs.

In deze context wil BRUGEL drie punten benadrukken:

1. In tegenstelling tot wat regelmatig in de reacties naar voren komt, stelt BRUGEL geen prijsverhoging voor¹. Het is de taak van BRUGEL om de totale kosten van de activiteiten van de operatoren te evalueren en daaruit de behoeften af te leiden. Het is dan aan de regering om te beslissen over eventuele gewestelijke steun en over de nodige investeringen² voor de activiteit. BRUGEL beslist dus niet over een verhoging van de waterprijs, maar probeert de financiële behoeften voor het goede verloop van de activiteit zo onpartijdig mogelijk in te schatten. De mogelijke prijsverhoging kan altijd worden gecompenseerd door een politieke beslissing die globaal kan worden genomen door middel van algemene subsidies en/of gedeeltelijk door middel van sociale mechanismen;
2. Het is ondenkbaar dat BRUGEL uit eigen beweging sociale maatregelen zou kunnen nemen uit financieel oogpunt (aangezien dergelijke maatregelen per definitie discriminerend zijn en/of noodzakelijkerwijs overheidssteun inhouden), gezien het onwettige karakter van een dergelijke bepaling en de risico's van verhaal die Brugel zou moeten dragen. *Uiteindelijk* is het aan de Brusselse vertegenwoordigers om het wettelijk kader te bepalen.
3. BRUGEL wijst dit probleem niet van de hand. Hij is informeel proactief geweest in het denk- en discussieproces. Aangezien dit onderwerp echter niet onder de bevoegdheid van BRUGEL of de operatoren valt, kan het niet worden opgenomen in de huidige methodologie zonder het risico te lopen tegen de wil van de wetgever in te handelen;
4. In eerste instantie voorziet de methodologie in de integratie en de monitoring van een reeks van sociale indicatoren die in de loop van de tijd zullen moeten verbeteren;
5. Parallel aan de methodologie is BRUGEL actief betrokken bij de ontwikkeling van de algemene voorwaarden van VIVAQUA, in zijn hoedanigheid van goedkeuringsinstantie voor dit reglementaire instrument. Deze omvatten mechanismen om waterarmoede te bestrijden.

CONCLUSIE

BRUGEL is bereid om het onderwerp te bespreken en actie te ondernemen indien de kaderordonnantie "water" hem bepaalde bevoegdheden toekent. Dit punt impliceert geen verandering in de methodologie.

5.3 Sociaal Fonds

FEDERATIE VAN OCMW's

"Een stijging van de waterprijs zal onvermijdelijk leiden tot een toename van de vraag naar financiële steun via de tussenkomst van het Sociaal Fonds Water, bij de OCMW's. Wij herinneren eraan dat ondanks de indexering van de waterprijs in 2020, er geen verhoging van het Sociaal Fonds Water is gepland. Bijgevolg kan het niet anders dan dat een verhoging van de waterprijs zonder verhoging van

¹ De reële stijging kan enkel worden vastgesteld bij de analyse van de tariefvoorstellen van de operatoren en niet van de methodologieën.

² Door de goedkeuring van meerjarige investeringsplannen.

het Sociaal Fonds Water voor de OCMW's, bijdraagt tot meer waterarmoede in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest."

BRUGEL

Deze opmerking is in de eerste plaats gebaseerd op de veronderstelling dat er geen subsidies worden verdeeld door het Gewest en/of dat er geen sociale mechanismen worden opgezet. In dit stadium weten we niet wat de wil van de wetgever is en wat de gevolgen zijn voor de prijzen en bijgevolg voor de waterarmoede. Ten tweede bepaalt de kaderverordening "water" specifiek dat het Sociaal Fonds het rechtstreekse prerogatief is van de overheid. Er bestaat bovendien geen mechanisme voor automatische indexering van deze bijdrage. Methodologisch gezien zal elke verhoging van het Sociaal Fonds Water die bij verordening wordt vastgesteld, automatisch in de tarieven worden opgenomen.

CONCLUSIE

Vanuit methodologisch oogpunt houdt dit punt geen verandering in.

5.4 Co-ouderschap

CGEW

"Vivaqua beroept zich op het feit dat de door Vivaqua toegepaste tarieven nu door Brugel worden gecontroleerd; en dat het in het kader van de vaststelling van tariefmethodologieën door Brugel verboden is om specifieke tarieven toe te passen op bepaalde sociale situaties, bij gebrek aan een rechtsgrond daarvoor. Concreet betekent dit, en in overeenstemming met de geldende wetgeving, dat Vivaqua het solidaire en progressieve tarief nauwgezet zal toepassen op basis van het aantal personen dat deel uitmaakt van het huishouden. Met andere woorden: het tarief zal strikt afhankelijk zijn van het aantal mensen dat op een adres is gedomicilieerd, zoals vermeld in het rijksregister. Deze afschaffing is volstrekt ongerechtvaardigd en des te problematischer omdat het Brussels Gewest 63.000 eenoudergezinnen telt die in grote mate het risico lopen op waterarmoede."

BIJZONDER

"Ik wil duidelijk maken dat de voorgestelde nieuwe tarieven discriminerend zijn voor eenoudergezinnen met co-ouderschap, waarvan de kinderen niet wettelijk op hun adres gedomicilieerd zijn."

BRUGEL

BRUGEL begrijpt de bezorgdheid van burgers die zich in een dergelijke situatie bevinden. Een strikte toepassing van de voorwaarden voor de toepassing van de tariefmethodologie zou inderdaad een gebrek aan evenredigheid in het bedrag van de facturen (positief of negatief) met zich meebrengen, afhankelijk van het feit of het kind bij de ene of de andere ouder is gedomicilieerd.

Bovendien wil BRUGEL dit facturatiemechanisme verduidelijken:

- het in deze specifieke situatie toegepaste tarief is geen specifiek tarief, maar een voorwaarde voor de toepassing van een bestaand tarief;

- het gaat niet om een sociale maatregel of een preferentieel tarief, maar om de toepassing van een bijzondere voorwaarde, die rekening houdt met een maatschappelijke realiteit en bedoeld is om elk risico van discriminatie en onevenredigheid binnen een bepaalde categorie van gebruikers, namelijk gescheiden ouders met kinderen, te voorkomen.

Aangezien dit een voorwaarde is voor de toepassing van de tarieven, moet dit in de algemene voorwaarden van VIVAQUA worden opgenomen.

CONCLUSIE

BRUGEL zal hier dus rekening mee houden bij het opstellen van de algemene voorwaarden. Het is duidelijk dat BRUGEL met alle belanghebbenden zal overleggen alvorens voorstellen die door VIVAQUA aan BRUGEL worden voorgelegd, goed te keuren. Vanuit methodologisch oogpunt houdt dit punt geen verandering in.

5.5 Tariefverhoging

CGEW

"Nieuwe methodologie = tariefverhogingen

Wij vragen ons af welk signaal de consument krijgt met de aanzienlijke stijging van de waterprijs die eraan komt. Terwijl de regering zich - via haar gewestelijke beleidsverklaring - uitdrukkelijk wil inzetten voor de strijd tegen de waterarmoede, krijgt de consument als signaal dat de waterfactuur de hoogte in gaat."

HyPer

"Er worden zelfs nog hogere prijsstijgingen waargenomen, gaande van 35% tot 48%. Merk op dat voor collectieve meters, hoe groter het huishouden, des te signifikanter de prijsstijging zal zijn."

Aangezien arme huishoudens ook meer kans hebben om een collectieve meter te hebben, zullen ze waarschijnlijk het hardst getroffen worden door een lineaire prijsstelling zoals voorgesteld door Brugel.

BRUGEL

BRUGEL heeft de bevoegdheid gekregen om de tarieven voor het Brussels Gewest vast te stellen. In dit verband heeft de Regulator een methodologie ontwikkeld die het mogelijk maakt de behoeften van de operatoren te definiëren om de juiste financiering van hun activiteiten en de duurzaamheid van hun infrastructuren te garanderen. Deze methodologie resulteert in de maximale prijs die door de operatoren kan worden aangerekend.

Het is aan BRUGEL om de "juiste prijs" te bepalen, maar het is aan de overheid om de uiteindelijke waterprijs te beïnvloeden:

- De regering blijft bevoegd om de investeringsplannen goed te keuren van de operatoren wier behoeften grotendeels een mogelijke tariefverhoging impliceren;
- Het is aan de overheid om te beslissen over een financiële tussenkomst via subsidies, die dan rechtstreeks van de kosten en uiteindelijk van de prijs zou worden afgetrokken.

BRUGEL wijst er dan ook op dat het de overheid is die invloed heeft op de tariefbepaling en dat de tarieven enkel zullen stijgen als de overheid beslist om de nodige investeringsbehoeften niet te financieren. Dit zou het risico kunnen inhouden dat een structureel probleem dat tot veel hogere kosten in de toekomst zou kunnen leiden (bijvoorbeeld als gevolg van schade aan de huidige infrastructuur die veroudert), wordt uitgesteld.

Ten slotte zijn de gegevens en beweringen waarop de ULB zich baseert om de volgende redenen objectief gezien twijfelachtig:

- Er wordt niet verwezen naar de berekeningsmethode voor de voorgestelde cijfers, waardoor deze dus niet kunnen gecontroleerd of besproken worden. → De door de ULB voorgestelde percentages kunnen niet in aanmerking worden genomen;
- De methodologie is zo ontwikkeld dat de gemiddelde consument een gelijkwaardige gemiddelde prijs wordt aangerekend, ongeacht de wijze van tarifiering waaraan hij is onderworpen. → De gemiddelde consument ondervindt geen effecten van de omschakeling van de ene naar de andere tarifiering, zodat de voorgestelde cijfers twijfelachtig lijken;
- Voor zover BRUGEL weet, is het verband tussen waterarmoede en collectieve meting niet bewezen. Het zou derhalve interessant zijn om een dergelijke analyse uit te voeren.

CONCLUSIE

Vanuit methodologisch oogpunt houdt dit punt geen verandering in.

5.6 Vaste term

CGEW

"De CGEW is verwonderd dat dit plafond van 25% wordt gehanteerd, terwijl de retributie momenteel slechts ongeveer 10% van de factuur vertegenwoordigt. Bovendien lijkt dit plafond, volgens de bovenstaande formulering van Brugel, bedoeld te zijn voor 'normaal' verbruik. Nergens in het document wordt vermeld wat er met deze limiet gebeurt in het geval van een 'abnormaal' verbruik."

HyPer

"Deze verhoging van de vaste term zal proportioneel meer impact hebben op de laagste facturen, d.w.z. die van de kleine huishoudens."

Deze vaste term is met name bedoeld voor het meten en beheren van meetgegevens. Daarnaast moet hij ook de vaste kosten dekken die verband houden met de aansluiting op het net. Daarom vragen we ons af wat de motivatie is om dezelfde vaste kosten in rekening te brengen aan alle huishoudens, ook aan de huishoudens die geen meter hebben (omdat ze zijn aangesloten op een collectieve meter).

Is het daarom wel redelijk om een systeem met vaste kosten per wooneenheid te handhaven als het aantal wooneenheden in een gebouw niet gekend is?

Op het eerste gezicht lijkt het beter om de vaste term per meter of het variabele gedeelte te verhogen om het verlies aan inkomsten te compenseren.

BRUGEL

Het is duidelijk dat een groot deel van de kosten die door de operatoren worden gedragen, vaste kosten zijn (>25% van de totale kosten) die voornamelijk verband houden met de omvang van het net, waarvan alle gebruikers genieten, ongeacht hun verbruik. Dit betekent dat het verband tussen verbruik en kosten niet volledig evenredig is.

Overeenkomstig het beginsel dat de vervuiler betaalt, zou daarom alleen het variabele deel moeten gekoppeld worden aan de volumes, wat een rampzalig effect zou hebben op de kleine verbruikers. Daarom is op basis van de bestaande literatuur³ besloten de bijdrage te beperken tot 25% van de factuur bij normaal verbruik, dat wil zeggen dat de vaste term wordt gekoppeld aan het bedrag dat bij gemiddeld verbruik wordt betaald. Er wordt dus geen rekening gehouden met het werkelijke verbruik van de gebruiker. Deze bevinding rechtvaardigt dan ook de vaststelling van een vaste term per woning en de verhoging ervan om rekening te houden met de beginselen van de ordonnantie. Er zij ook op gewezen dat deze vaste term aanzienlijk lager blijft dan die welke in de andere gewesten wordt toegepast.

De methodologie legt niet de basis voor de telling van het aantal woningen vast, maar vereist een objectieve basis. VIVAQUA koos er uiteindelijk voor om zich te baseren op een officiële volkstelling, hetgeen in de ordonnantie werd verduidelijkt. De aanbevelingen van de ULB zijn in dit verband dan ook niet langer gerechtvaardigd.

CONCLUSIE

Vanuit methodologisch oogpunt wordt de term "normaal" verbruik vervangen door "gemiddeld" verbruik.

5.7 De verbruiksschijven

CGEW

"Deze methode van watergebruik (nvdr: vitale schijf van 15 m³), die sterk gerantsoeneerd is, noopt de CGEW ertoe te suggereren het volume van de vitale schijf naar boven toe te herzien.

HyPer

"De eerste zogenaamde 'vitale' schijf wordt geschat op basis van een extreem zuinig verbruik. Omgekeerd wordt de derde schijf al snel bereikt: deze zou worden ingesteld op een verbruik tussen 50 m³ en 60 m³. Deze drempel wordt al snel bereikt in het geval van een lekkende kraan of wc, of indien in het huishouden een persoon aanwezig is die er volgens het rijksregister niet is ingeschreven.

Volgens de door Brugel verstrekte gegevens heeft 18% van de alleenstaanden een verbruik van meer dan 70m³/persoon/jaar. Zij zullen dus een aanzienlijk deel van hun waterverbruik moeten betalen tegen een tarief dat gelijk is aan 2,5 maal de gemiddelde prijs. Maar is het redelijk om te besluiten dat het verbruik van 18% van de alleenstaanden niet representatief is? Naar onze mening moet met

³ Henri SMETS, "les nouveaux tarifs de l'eau", Editions JOHANET

deze realiteit rekening worden gehouden en zal een dergelijke progressiviteit in de tariefstructuur onvermijdelijk een groot deel van de alleenstaande inwoners van Brussel hard treffen. De keuze voor een gemiddeld verbruik van 34,76 m³ in plaats van 41,31 m³ leidt tot een lagere verhoging van de factuur onder het voorgestelde progressieve tarief.

Bovendien geeft ons onderzoek aan dat mensen met een individuele meter gemiddeld een lagere factuur hebben dan mensen met een collectieve meter. Het is dus waarschijnlijk dat het gemiddelde verbruik van een alleenstaande in feite hoger ligt dan de door Brugel geschatte 41 m³. Dit zou in lijn liggen met de cijfers van de Vlaamse Milieumaatschappij, die een gemiddeld verbruik van 48 m³/persoon/jaar voor een alleenstaande persoon in Vlaanderen vermeldt.

BRUGEL

Met betrekking tot schijf 1

Het beginsel van een eerste verbruiksschijf tegen een verlaagd tarief is bedoeld om de toegang tot het absolute minimum om te "overleven" te waarborgen en niet om een preferentieel tarief te garanderen voor de kleinere verbruikers (met inbegrip van mensen die niet permanent in het BHG wonen).

Het verhogen van de volumes van de eerste schijf heeft integendeel een negatieve invloed op de andere verbruikers met een normaal gemiddeld verbruik en zou de verbruiker aanmoedigen om meer water te verbruiken. Het principe van de progressiviteit berust inderdaad op de subsidiëring van de eerste schijf door de andere schijven. Als het volume van de eerste schijf zou toenemen, zou dit resulteren in:

- een verhoging van de lasten die door de andere schijven moet worden gedragen;
- een vermindering van de volumes van de andere schijven waarover de lasten van schijf 1 (met een hoger volume) zouden verdeeld worden.

Het gevolg zou tweeledig kunnen zijn:

1. Een verhoging van de gemiddelde prijs voor de meerderheid van de verbruikers;
2. Een verminderde spanning tussen schijf 1 en schijf 2; het voordeeltarief voor de begunstigen van schijf 1 zal effectief stijgen, waardoor de toegang tot water zal beperkt worden.

Met betrekking tot schijf 3

Ook hier geldt dat door het verhogen van de drempel naar de derde schijf een extra deel van de lasten wordt verschoven naar de gemiddelde verbruikers, waardoor de druk op de gemiddelde prijs nog verder zal toenemen.

Bovendien heeft VIVAQUA, in samenwerking met BRUGEL, een systeem opgezet in geval van lekken (bij meer dan 70 m³). Deze regeling rechtvaardigt dan ook dat deze volumes niet in aanmerking worden genomen bij de berekening van het gemiddelde verbruik. De berekening van de mediaan (29 m³ pp) zet bovendien deze analyse kracht bij.

BRUGEL begrijpt niet dat de ULB zich baseert op het feit dat het gemiddelde verbruik bij collectieve meters hoger is dan bij individuele meters om te rechtvaardigen dat het voor

individuele meters berekende gemiddelde naar boven moet worden bijgesteld, aangezien de vaststelling in feite buiten de context valt.

Tot slot, BRUGEL:

- is verbaasd dat de ULB in haar analyses geen rekening houdt met haar eigen aanbevelingen. De ULB baseert zich immers op een gemiddeld verbruik van 35 m³ voor haar analyse van de tariefverhoging voor de overgang van progressief naar lineair voor collectieve meters. Als we rekening houden met een verbruik van 48 m³ voor alleenstaanden, dan zullen de conclusies van deze analyse radicaal anders zijn;
- verwierpt de valse bewering van ULB dat de keuze van BRUGEL om het gemiddelde verbruik te "onderschatten" leidt tot een kleinere stijging van de factuur. De huidige tariefstructuur met 4 schijven houdt in dat elk verbruik van meer dan 30 m³ wordt onderworpen aan het tarief van schijf 3, dat een prohibitief tarief is (>gemiddelde prijs volgens de methodologie), terwijl deze volumes met de toekomstige tariefstructuur nog altijd in schijf 2 zullen zitten, waarvan het tarief lager zal zijn dan dat van de huidige schijf 3. In werkelijkheid zal de veronderstelling van een hoger gemiddeld verbruik dus leiden tot een geringere stijging ten opzichte van de tarieven van 2019.

CONCLUSIE

Vanuit methodologisch oogpunt houdt dit punt geen verandering in.

5.8 Lineair vs. progressief

CGEW

"De CGEW zou willen dat de zogenaamde progressieve en solidaire tariefstructuur wordt herzien, ook al is Brugel niet bevoegd om de inhoud van de ordonnanties te wijzigen. Een voor iedereen betaalbaar lineair tarief in combinatie met een sociaal tarief voor kansarme huishoudens zou volgens ons beter voldoen aan de doelstellingen van kostendekking en betaalbaarheid voor iedereen."

HyPer

"Veel van de actoren die we hebben ontmoet zijn tegen progressieve tarieven. Zoals Brugel stelt, (pagina 112 van document Motivatie - Vivaqua), varieert het waterverbruik per hoofd van de bevolking niet al naargelang het inkomen."

Zoals uit onderstaande grafiek blijkt, stijgt de waterfactuur van de Brusselse huishoudens met het inkomen (in het blauw), net als de gemiddelde huishoudgrootte (in het groen). De waterfactuur per persoon (in het geel) blijft daarentegen stabiel of vertoont zelfs een dalende trend van het eerste tot het tiende deciel. Een progressieve prijsstelling heeft dus geen sociale meerwaarde, aangezien de rijken het verbruik van de huishoudens met een laag inkomen niet financieren door meer te betalen voor hun water.

Aangezien de grootste daling van het waterverbruik zich voordeed vóór de invoering van de progressieve tarieven en de grote prijsstijgingen in de periode 2009-2012 geen significante impact hebben gehad op het gemiddelde waterverbruik van de huishoudens, kan bovendien worden aangenomen dat de waterprijs een kleine impact heeft op het verbruik van de Brusselse

huishoudens. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat een progressieve prijsstelling een positieve impact zou hebben op het milieu.

BRUGEL

Aangezien dit een principe is dat door de ordonnantie verplicht wordt gesteld, zal BRUGEL hier niet op ingaan.

BRUGEL wenst niettemin de volgende verduidelijkingen aan te brengen:

1. In tegenstelling tot wat ULB in haar analyse stelt, heeft BRUGEL in zijn motivatie niet beweerd dat het verbruik niet varieert al naargelang inkomen. Het standpunt van BRUGEL is immers dat er geen verband bestaat tussen een laag inkomen en een laag verbruik, aangezien water een basisbehoefte is. BRUGEL doet echter geen uitspraak in het geval van een groot verbruik; de prijselasticiteit neemt toe met de hoeveelheid en met de invloed van de inkomsten.
2. Volgens BRUGEL is de ULB-analyse gebaseerd op een methodologische vooringenomenheid. De gebruikte steekproef is namelijk niet representatief (de gemiddelde grootte van het huishouden ligt dicht bij 3,5, terwijl de waargenomen gemiddelde grootte voor het gewest 2,17 bedraagt) en is rechtstreeks van invloed op de conclusies van de analyse. Enerzijds stelt men immers vast dat de bestudeerde factuurbedragen rechtstreeks verband houden met de grootte van de huishoudens en anderzijds dat de samenstelling van de huishoudens toeneemt met het inkomen. Dit laat ons niet toe om een verband te leggen tussen het bedrag van facturen en het inkomensniveau. De enige manier om de potentiële impact van rijkdom waar te nemen, is door de variabele "gezinssamenstelling" te schrappen in de analyse. BRUGEL blijft beschikbaar voor discussies hieromtrent.
3. De ULB baseert zich op een algemene historische analyse om te beweren dat de prijs geen invloed heeft op het verbruik van de huishoudens. BRUGEL waarschuwt opnieuw voor gemakkelijke conclusies. Er moet rekening gehouden worden met de prijselasticiteit van water, die de neiging heeft toe te nemen naarmate de volumes toenemen. Hoewel er over het geheel genomen geen invloed is op het gemiddelde totale verbruik in Brussel, dat bijzonder laag is in vergelijking met andere landen, kan men niet stellen dat grote verbruikers niet beïnvloed worden door de prijsfactor.

Anderzijds kan BRUGEL ermee instemmen dat de toepassing van een progressief tarief misschien niet de optimale tariefstructuur is die de wetgever in de toekomst naar voren moet schuiven.

CONCLUSIE

Vanuit methodologisch oogpunt houdt dit punt geen verandering in.

5.9 Overgang van progressief naar lineair tarief voor collectieve meters

CGEW

"De CGEW stelt de toepassing van het lineaire tarief (zoals berekend) voor huishoudelijke verbruikers die niet over een individuele meter beschikken, sterk ter discussie.

Een voor iedereen betaalbaar lineair tarief in combinatie met een sociaal tarief voor kansarme huishoudens zou volgens ons beter voldoen aan de doelstellingen van kostendekking en betaalbaarheid voor iedereen.

Tot slot betreuren wij het dat Vivaqua dit lineaire tarief al sinds januari 2020 toepast voor collectieve meters. Volgens onze berekeningen zal de jaarlijkse factuur hierdoor met 22% stijgen, terwijl Brugel een stijging (gekoppeld aan de indexering) van 2,19% aankondigde."

HyPer

"Om te beginnen, willen we benadrukken dat we verbaasd waren over de inhoud van het persbericht van Brugel van 21/11/2019.

Vivaqua heeft ons laten weten dat ze in 2020 zullen overschakelen op het lineaire tarief, wat een verhoging van 22,1% van de jaarlijkse factuur betekent, hetzij € 55,6 extra voor een tweepersoonshuishouden. Wij zijn dan ook van mening dat de communicatie van Brugel de verbruikers, de verenigingen en de operatoren van de watersector in het algemeen heeft misleid. Bovendien worden deze aanzienlijke tariefstijgingen nergens vermeld, ook niet op de website van Vivaqua waar de watertarieven voor het jaar 2020 worden bekendgemaakt."

BRUGEL

Ten eerste zijn de volumes die daadwerkelijk door elke woning worden verbruikt, niet bekend in het geval van een collectieve huisvesting. VIVAQUA moet dus schattingen maken om een theoretisch verbruik te berekenen waarop de progressiviteit zal worden toegepast. Aangezien dit tariefsysteem als doel heeft de consumenten bewust te maken van hun gebruiksniveau en een verantwoord verbruik aan te moedigen, maakt het feit dat het verbruik wordt gebundeld dit mechanisme ondoeltreffend. Bovendien voorziet de methodologie in een aanpassing van het gemiddelde huishoudelijk tarief. Voor de gemiddelde verbruiker speelt het tariefsysteem waaraan hij onderworpen is, dan ook geen rol. BRUGEL is dus voorstander van deze bepaling, die de financiering van de activiteiten rechtvaardiger maakt en de discriminatie tussen de gebruikers vermindert.

Tot slot wil BRUGEL eraan herinneren:

- dat het inderdaad een wettelijke en dus verplichte bepaling is, die door het Parlement is goedgekeurd zonder overleg met de regelgever;
- dat deze verhoging voor een normaal huishouden het resultaat is van het huidige voorkeurstarief voor huishoudens die onderworpen zijn aan het progressieve tarief;
- dat men niet kan stellen dat de totale facturen met meer dan 20% stijgen. Het is daarentegen redelijk te stellen dat de kleine verbruikers negatief zullen worden beïnvloed, terwijl grotere verbruikers positief zullen worden beïnvloed;
- dat het niet gaat om een tariefverhoging, maar om een wijziging van een toepassingsvoorwaarde die niet gekoppeld is aan de door BRUGEL gevalideerde tariefindexering.

CONCLUSIE

Vanuit methodologisch oogpunt houdt dit punt geen verandering in.

5.10 P-factor

CGEW

"Brugel is er zich terdege van bewust dat appartementsgebouwen zonder individuele meters vooral door de meest achtergestelde sociaal-professionele klassen worden bewoond. Na analyse van het lineaire tarief, begrijpt de CGEW dan ook dat de benadeelde bevolkingsgroepen zullen bijdragen aan de kosten van de vitale schijf van de over het algemeen meer bevoorrechte bevolkingsgroepen. Dit mechanisme lijkt onaanvaardbaar en discriminerend.

Het lijkt er dus op dat de nieuwe methodologie een discriminerende behandeling onderschrijft tussen verbruikers die een individuele watermeter hebben en verbruikers van wie het water door een collectieve meter wordt geleverd.

HyPer

"Wij betreuren de mogelijkheid die Brugel biedt om een lineair tarief vast te stellen dat duurder is dan het gemiddelde tarief om een deel van de "vitale" schijf van het progressieve tarief te financieren. Deze maatregel lijkt ons discriminerend.

Daarnaast hebben eengezinswoningen en betere woningen vaker een individuele meter, terwijl oudere woningen en/of woningen die in appartementen zijn opgedeeld vaker een collectieve meter hebben. Gemiddeld genomen zullen arme huishoudens dus meer betalen voor hun water om de factuur van de rijkere huishoudens te betalen".

BRUGEL

Ten eerste gaan de deelnemers op dit punt uit van een veronderstelde sterke correlatie tussen armoede en collectieve meter. Deze stelling is echter nooit grondig onderzocht op Brussels niveau. BRUGEL geeft er dan ook de voorkeur aan om voorzichtig te zijn met de hieruit voortvloeiende conclusies.

Ten tweede zijn deze opmerkingen gebaseerd op de huidige situatie die gunstig is voor "progressieve" gebruikers die een voorkeurstarief genieten, terwijl de methodologie deze discriminatie juist zal opheffen, aangezien elk type gebruiker op billijke wijze zal deelnemen in de kosten.

Ten slotte kan de verandering van vier naar drie schijven de gemiddelde prijs voor het progressieve tarief beïnvloeden:

- Voorheen werden schijven 3 en 4 gesubsidieerd door schijf 1. Met de nieuwe methodologie kan schijf 3 (vroegere schijf 4) alleen niet voor 100% schijf 1 financieren;
- Schijf 2 zal een deel van schijf 1 moeten financieren met het risico om ofwel het principe van toegankelijkheid van schijf 1 te ondermijnen (door het verlagen van de spanning) ofwel een prijs voor gemiddeld progressief verbruik in acht te nemen die hoger is dan de lineaire prijs.

Het principe van de p-factor is dus juist om het risico van discriminatie tussen gemiddelde gebruikers met een verschillende prijsstelling te vermijden door een identieke behandeling te garanderen.

Het is belangrijk om op te merken dat:

- Deze p-factor nul of zelfs negatief kan zijn. Het doel is om de huishoudelijke tarieven op elkaar af te stemmen;
- Deze factor kan ook worden gebruikt om de tarieven op elkaar af te stemmen als er binnen dezelfde gebruikersgroep verschillende regelingen worden getroffen. Bijvoorbeeld in het geval van de invoering van een sociaal tarief voor individuele meters (gefinancierd door het progressieve tarief en met als gevolg een stijging van de gemiddelde prijs) en gewestelijke steun voor collectieve meters (gefinancierd door middel van subsidies en dus zonder invloed op de prijzen).

CONCLUSIE

BRUGEL is van mening dat een dergelijke bepaling niet discriminerend is, aangezien dit mechanisme het mogelijk maakt om de gemiddelde prijs voor alle huishoudelijke gebruikers op elkaar af te stemmen. Brugel verwijst de lezer naar de toelichtingen in verslag 102bis over de overlegprocedure betreffende het ontwerp van tariefmethodologie dat van toepassing is op de Brusselse wateroperator VIVAQUA voor de periode 2021-2026⁴.

In de methodologie zal worden gespecificeerd dat een dergelijk mechanisme facultatief is en uitsluitend mag worden gebruikt om de prijzen af te vlakken en niet om een bepaalde categorie te subsidiëren.

5.11 Beheer van het regenwater

CGEW

"De CGEW deelt de wens van de overheid en Brugel om een onderscheid te maken tussen de behandeling van afvalwater en die van regenwater. Wij betreuren echter dat deze wens niet wordt weerspiegeld in de ontwikkeling van de huidige of toekomstige tariefmethodologie".

HyPer

"Waarom moeten (huishoudelijk en niet-huishoudelijk) waterverbruikers het opvangen en zuiveren van regenwater, van beken en van grondwater financieren via hun waterfactuur? De reële kostprijs van water zoals berekend in Brussel wijkt dus af van het principe dat "de vervuiler betaalt". Bijgevolg wordt ten minste 50% van de kostprijs van de waterzuivering ten onrechte in rekening gebracht aan de waterverbruiker.

Een dergelijke oplossing lijkt ons duur, omslachtig, complex en onderhevig aan de klachten van degenen die zullen verklaren dat de schatting van de ondoorlaatbare oppervlakten niet correct is.

⁴<https://www.brugel.brussels/publication/document/verslagen/2020/nl/verslag-overlegprocedure-ontwerp-tariefmethodologie-VIVAQUA.pdf>

Wij pleiten voor een financiering van regenwateropvang en -zuivering die niet via de waterfactuur loopt. Bij een constante waterprijs voor de gebruiker zou een dergelijke optie het voordeel bieden dat er aanzienlijke middelen vrijkomen voor de financiering van de grote investeringen waarmee Vivaqua wordt geconfronteerd.

BRUGEL

Ten eerste wijst BRUGEL erop dat een groot deel van de kosten vast is en dus niet rechtstreeks verband houdt met de opgevangen volumes. De methode voor de verdeling van de kosten over de activiteiten zal een grondige studie vereisen.

BRUGEL wil er ook op wijzen dat de voorgestelde oplossing voor de toekomst al in heel wat landen succesvol is ingevoerd. BRUGEL is het er echter mee eens dat een dergelijke regeling een voorafgaande haalbaarheidsstudie vereist. Daarom is er beslist om de invoering van dit systeem uit te stellen.

Tot slot neemt BRUGEL in dit stadium geen standpunt in over de financieringswijze van het afvloeiend water op de wegen. Deze beslissing zal met de verschillende betrokken partijen moeten worden besproken en de keuze zal uiteindelijk aan de wetgever worden overgelaten. Wat de financiering op particuliere percelen betreft: deze activiteit zouden in de toekomst in de tarieven moeten worden opgenomen, tenzij het wettelijk kader wordt gewijzigd.

CONCLUSIE

Vanuit methodologisch oogpunt houdt dit punt geen verandering in.

5.12 Het lektarief

CGEW

"De CGEW betreurt dat Brugel het probleem van het lektarief slechts bondig aanbrengt en dat er geen bindende methodologie voor de uitwerking ervan wordt vastgelegd. De handhaving en de vaststelling van het lektarief aan Vivaqua overlaten, komt neer op het creëren van onzekerheid.

Wij bevelen daarom aan om, indien de berekeningsmodaliteiten van het lektarief op dit ogenblik nog niet in een ordonnantie kunnen worden vastgelegd, deze in ieder geval te laten controleren door de regulator en de methodologie objectief vast te leggen".

BRUGEL

Het lektarief is een specifiek tarief, waarvan de modaliteiten worden opgenomen in de algemene voorwaarden van VIVAQUA (goedgekeurd door BRUGEL).

Bovendien werd de toepassing en het kader van dit tarief reeds door VIVAQUA goedgekeurd, in overleg met BRUGEL. De modaliteiten kunnen geraadpleegd worden op de website van VIVAQUA.⁵

⁵ <https://customers.vivaqua.be/nl/onze-tarieven/speciale-tarieven/>

CONCLUSIE

Vanuit methodologisch oogpunt houdt dit punt geen verandering in.

5.13 Formules voor de berekening van het variabele tarief

CGEW

"Meer bepaald willen we dat Brugel de formules op pagina 37 en 38 van zijn document BRUGEL-DECISION-20200122-102bis toelicht, aangezien we deze slechts gedeeltelijk begrijpen. We vragen ons ook af of er geen term ontbreekt in de formules op pagina 38."

HyPer

"Bij nader onderzoek van de formules op pagina 111-112 van document Motivatie - Vivaqua blijkt dat de aard van de verschillende parameters moeilijk te interpreteren is. Is het het gemiddelde watertarief voor alle huishoudelijk verbruik of is het alleen het gemiddelde tarief van het progressieve tarief? Op basis van het document valt dit niet uit te wijzen. Bovendien ontbreekt in de huishoudelijke lineaire tarieven een term in de tweede helft van de vergelijking (achter de term $\lambda * t_i$). Nogmaals, we begrijpen deze vergelijking niet.

BRUGEL

De t_i verwijst inderdaad naar het algemene gemiddelde huishoudelijke tarief zoals aangegeven in de methodiek:

$$t_i = \text{totale huishoudelijke kosten} / \text{totaal huishoudelijk volume}$$

Dit betekent dat alle huishoudens op billijke wijze zullen deelnemen, ongeacht het tarief waaraan zij zijn onderworpen.

Wat de formule op pagina 38 betreft, ontbreekt na het proeflezen inderdaad een term met betrekking tot het verbruik om de gelijkheid van de vergelijking te waarborgen.

Deze vergelijkingen zullen ook worden opgenomen in de verslagmodellen bij de methodologie.

CONCLUSIE

Vanuit methodologisch oogpunt (alleen VIVAQUA),

- zullen alle parameters worden herlezen en indien nodig aangepast om een goed begrip van de vergelijkingen te waarborgen;
- zal in de formule voor de vaststelling van het progressieve tarief de ontbrekende p-factor worden toegevoegd;
- zal de variabele verbruik worden opgenomen in de formule op pagina 38

5.14 Individuele meter

CGEW

"We willen erop wijzen dat het niet altijd technisch of economisch haalbaar is om in elke wooneenheid een individuele meter te installeren. "

HyPer

"Dit vertegenwoordigt een bedrag van 90 miljoen euro. Is dit het meest verstandige gebruik van middelen?"

BRUGEL

BRUGEL neemt nota van de opmerkingen en wijst erop dat hij de installatie van individuele meters niet verplicht stelt, maar zoveel mogelijk aanmoedigt. Hij is dan ook van mening dat een deel van deze kosten kan worden gebundeld.

Wat de cijfers van de ULB betreft, heeft BRUGEL twijfels over de gecommuniceerde hypothesen en resultaten:

- De hypothese van een prijs van € 600/meter, die, op basis van de cijfers op de website van VIVAQUA, onevenredig hoog lijkt (op basis van onze ramingen zouden de gemiddelde kostprijs niet meer dan € 300 bedragen);
- Er wordt geen rekening gehouden met de kosten voor het vernieuwen van een bestaande meter;

Om al deze redenen zal BRUGEL geen rekening houden met de opmerkingen van de ULB in het kader van deze methodologie. BRUGEL zal daarnaast de aanvragen voor individuele meters (nieuwe meters of meters ter vervanging van een collectieve meter) opvolgen.

CONCLUSIE

Vanuit methodologisch oogpunt houdt dit punt geen verandering in.

6 Bespreking VIVAQUA

Na het officiële overleg⁶ met de wateroperatoren, dat eind januari werd afgesloten, wilde VIVAQUA een ontmoeting hebben met BRUGEL, om het standpunt van de regulator over de verschillende punten die tijdens het overleg aan bod kwamen, te bespreken.

Deze discussie leidde tot twee bijkomende wijzigingen in de methodologie:

- I. De methode bepaalt dat de tarieven voor aanverwante activiteiten niet onder de kostprijs mogen liggen en dat ze anderzijds conform de geldende marktprijzen moeten

⁶ Verslag beschikbaar op de website van Brugel:

<https://www.brugel.brussels/publication/document/verslagen/2020/nl/verslag-overlegprocedure-ontwerp-tariefmethodologie-VIVAQUA.pdf>

blijven. VIVAQUA is van mening dat de hoogste inkomens ten goede komen aan de bevolking van Brussel en dat het criterium van de marktprijs bijgevolg irrelevant. VIVAQUA vraagt daarom dat het uit de methodologie wordt verwijderd.

2. BRUGEL heeft verduidelijkt dat de niet-periodieke tarieven jaarlijks kunnen worden herzien als ze te veel afwijken van de initiële dekkingshypothesen. VIVAQUA vraagt om de methodologie aan te passen zodat zowel BRUGEL als VIVAQUA een herzieningsverzoek kunnen indienen.

7 Bijlage

De tijdens de openbare raadpleging ontvangen bijdragen en de adviezen van de Raad van watergebruikers en het Economisch en Sociaal Comité zijn als bijlage bij dit besluit gevoegd.

* *

*

Eric MANNES Bestuurder	Thibaut GEORGIN Voorzitter